

[Indenrigsministeren.]

betegnet som saadan? Der maa være visse Ting, man maa gøre, og visse Ting, man ikke maa gøre, og naar det ærede Medlem mener, at „Gaardslagterne“ under sidste Krig øvede en meget daarlig Indflydelse, er jeg enig med det ærede Medlem deri. Jeg tror, at det nærværende Lovforslag i nogen Grad vil hemme noget lignende, thi sidste Gang behøvedes der ikke nogen virkelig Kapital for at drive den Virksomhed, man kunde købe en Ejendom, pantsætte den og faa sine Penge frigjort og saa begynde paa den næste; men naar man ikke kan faa Ejendommen pantsat, er man nødt til enten at tage et almindeligt Laan eller at lade sine egne Penge staa i Ejendommen. Deri er der efter min Mening en betydelig Bremse for den Virksomhed, som det ærede Medlem har Øjnene aabne for er af skadelig Karakter baade for Samfundet og den Ungdom, som kommer efter os.

Det ærede Medlem haabede, at Loven ikke vilde faa nogen lang Levetid. Heri vil jeg erklære mig enig med det ærede Medlem, jeg er ikke principielt nogen Tilhænger af en permanent Lovgivning efter disse Linier. Det er selve Situationen — det tror jeg ogsaa, jeg har fremhævet —, netop den specielle Situation, vi befandt os i, den forholdsvis Pengerigelighed, Faren for, at Priserne skulde stige endnu højere, og Trangen til at anbringe Pengene i fast Ejendom, som bevirkede, at man vilde give en Pris, der laa langt ud over, eller i hvert Fald noget ud over det, man kunde regne med almindelig Landbrugsvirksomhed betinger. Jeg vil ogsaa meget gerne tænke mig, at vi kunde komme ind i en Periode, hvor der ikke var Brug for en Lovgivning af denne Natur.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at jeg har nogen Tid efter, at vi forrige Gang fik vedtaget denne Lov, henvendt mig til Landbrugsministeriet, som igen har henvendt sig til forskellige, som var kyndige paa disse Omraader, jeg tror derunder ogsaa Jordlovsudvalget, som fraraadede paa det daværende Tidspunkt at gaa til noget yderligere Indgreb paa dette Omraade. Vi har nu igen taget Spørgsmaalet op, og vi har ført Forhandlinger inden for Ministeriet, hvor-efter vi vilde prøve at undersøge Forholdene

og ogsaa føre Forhandlinger om, hvad der kunde gøres, hvis Spørgsmaalet viste sig at have nogen større Betydning. Jeg har ikke saa gerne villet have dette Spørgsmaal ind under denne Lovgivning her, fordi vi i Indenrigsministeriet ikke har Midler til at kontrolere disse Forhold. Jeg mener, det hører hjemme under Landbrugsministeriet, og dér har vi ogsaa ført visse Forhandlinger derom.

Jeg skal med disse Bemærkninger endnu en Gang anbefale de af mig stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag og fraraade det af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen motiverede Ændringsforslag. Jeg finder, det er en alt for rigoristisk og lidet heldig Udformning af den i og for sig ikke unaturlige Tanke, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Efter at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har redegjort for Ændringsforslaget stillet af Bondepartiet, vil jeg anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag. Det er sat op paa en Maade, som sikkert ingen uden for Bondepartiet vil godkende. Vi har drøftet dette Forhold indgaaende i Udvalget, men det er i og for sig et meget betænkeligt Omraade at lovgive paa. Under almindelige Forhold vil der en Gang imellem blive solgt en Landejendom til Folk, der ikke hører til Landbruget, og i al Almindelighed er det saadan, at disse Byfolk, der køber Landbrugsejendomme, tilfører Landbruget Kapital og mange Gange ret stor Kapital ved at forbedre Bygninger og Jord o. s. v., og til Slut, naar de er blevet kede af det, naar de ser, at der ikke er nogen stor Forretning i det, saa sælger de for det, de kan faa, og afskriver det Tab, der er. Det er klart, at Lovgivningsmagten maa holde Øje med, om Forholdene paa hele dette Omraade undergaar en Udvikling, som maa kaldes betænkelig, og saafremt disse Køb skulde tage et saadant Opsving, at man ikke kunde være tjent med det inden for det danske Samfund, maa der træffes visse Foranstaltninger derimod; men det Ændringsforslag, der her er sat op, tager saa rigoristisk paa det, at det kan man ikke gaa med til.

Jeg vil dog ikke antage, at dette, at man ikke gaar med til dette Ændringsforslag, vil forhindre Bondepartiet i at gaa med til